

NEGERS MET BLAUWE OGEN ALS ONDERDEEL
VAN HET WAARDENBURG-SYNDROOM

Mijn verheugenis, dat het merkwaardige, door mij in 1948 gevonden en in 1951 uitvoerig beschreven syndroom de aandacht heeft getrokken en geleidelijk in verschillende landen evenals ook in ons land is opgemerkt, zal niemand verbazen. Ter aanvulling van wat collega WILDERVANCK (1959) in dit *Tijdschrift* daaromtrent opmerkte, naar aanleiding van een berichtje van Prof. VAN LOGHEM (1959), wil ik nog wijzen op een publikatie van DELMARCELLE en PIVONT (1958) over een stamboom van 7 geslachten, met 37 personen, die symptomen tonen, welke mijn waarnemingen bevestigen. Voorts is een publikatie op komst van L. FISCH te Londen, over aplasie van het orgaan van Corti met sterke reductie van ganglioncellen en zenuwvezels, gevonden bij een obductie van een lijder aan het syndroom.

Ik vernam ook van collega AMALRIC, dat hij op het meicongres van de Société française d'Ophthalmologie (rapport nog niet verschenen), drie kinderen met symptomen van mijn syndroom heeft besproken.

Zeer belangrijk zijn de waarnemingen van DI GEORGE, (1957) die dit syndroom in de Verenigde Staten bij verschillende negerfamilies aantrof. De negers hadden dan of één donker en één licht oog, of twee blauwe ogen. Lichte ogen zijn bekend als kenmerk van het Noordse en Oostbaltische ras en komen verder nog bij vele Ieren en Berbers voor, maar nooit bij negers. Hiermee is het door mij reeds in 1950 uitgesproken vermoeden bevestigd, dat de lichte oogkleur in het syndroom niet alleen enkelzijdig, maar ook beiderzijds aanwezig kan zijn. De kortste wetenschappelijke naam, die ik voor het syndroom heb kunnen bedenken, luidt: Inter-oculo-irido-dermo-auditief syndroom, maar dit zal wel een te grote mondvol blijken.

Ik hoop, dat dermatologen zullen nagaan, welke plaatsen van huid en beharing gedepigmenteerd kunnen zijn.

Literatuur: DELMARCELLE Y. en PIVONT (1958) *Bull. Soc. belge Ophtal.* 118, 380. — GEORGE, A. M. DI, R. W. OLMSTED, V. C. VAUGHAN, R. HARLEY en M. BRUTON (1957) *Amer. J. Dis. Child.* 94, 435. — LOGHEM, J. J. VAN (1959) *Ned. T. Geneesk.* 103, 1232. — WILDERVANCK, L. S. (1959) *Ned. T. Geneesk.* 103, 1404.

Arnhem, 7 juli 1959

P. J. WAARDENBURG

BERICHTEN

BUITENLAND

Australië

Uitkookbare wollen dekens. — In tegenstelling tot het streven de wollen dekens wegens gevaar van besmetting uit het ziekenhuis te verbannen, heeft het Royal Hospital te Melbourne besloten uitsluitend wollen dekens te gebruiken. Op initiatief van de directie heeft men langdurige proeven genomen met een bewerking die de dekens zonder krimpen tegen uitkoken bestand doet zijn (*Rif. med.* 1959, bl. 683).

Duitsland

Het grensgebied van chirurgie en orthopedie. — Een commissie, samengesteld uit leden van de Deutsche Gesellschaft für Chirurgie en de Deutsche Orthopädische Gesellschaft „ist im gegenseitigen Einvernehmen übereingekommen, eine grundsätzliche Anerkenntniss dahingehend auszusprechen, dass sich für die Fachgebiete der Chirurgie und Orthopädie durch die geschichtliche Entwicklung und die tägliche Praxis eine weitgehende Aufgabentrennung sowohl in der ärztlichen Betätigung wie in der Lehre und Forschung

ergeben hat". De commissie miskent daarbij niet de grensgebieden die van twee zijden worden bewerkt. „Eine solche Rivalität ist nur zu begrüßen". Ter beslissing van „Streitfälle" beveelt zij aan een gemengde commissie in te stellen (*Dtsch. med. Wschr.* 1959, bl. 1194).

Engeland

Toeneming van ischemische hartziekte. — Vertegenwoordigers van het ministerie van gezondheid en van het General Register Office hebben getracht, uit de massa van statistische gegevens over ziekte van de kransslagaderen zich een oordeel te vormen over de waarde die men mag toekennen aan de stijging der cijfers in een bepaald land, aan de waarde van geografische verschillen binnen nationale grenzen en aan de waarde van internationale verschillen. Zij bevestigen, dat voor een belangrijk deel de toeneming schijnbaar is ten gevolge van een verbetering van de statistiek. Ook zou er een neiging bij een aantal clinici bestaan „to overdiagnose coronary disease". Op de waarschijnlijkheid, dat er meer mensen voor ischemische hartziekte in aanmerking komen sinds er minder mensen aan andere ziekten overlijden, zijn de schrijvers niet ingegaan.

Daartegenover staan de uitkomsten van de patholoog-anatomen die een stijging van het percentage ziekte der hartvaten als doodsoorzaak vaststellen. Voorts kan men herinneren aan de vondsten der longkanker-onderzoekers, die het toenemende misbruik van sigaretten ook voor het toenemen van ischemische hartziekte aansprakelijk hebben gesteld.

Wat de etiologie betreft geeft de Engelse beroepsziektenstatistiek (mannen van 20 tot 64 jaar) enig houvast: een gradiënt met het hoogste cijfer voor social class I (welgestelden) en het ontbreken van deze gradiënt voor de vrouwen. Wat zal men kiezen . . . te weinig lichaamsbeweging, te veel vet, emotionele overspanning, of van alles wat? De schrijvers halen tenslotte BORIS PASTERNAK (*Dr. Zhivago*) aan: „It's an illness I've got, sclerosis of the heart . . . nowadays there are more and more cases of small cardiac haemorrhages. They are not always fatal. Some people get over them. It's common illness of our time. I think its causes are chiefly moral. The great majority of us are required to live a life of constant duplicity" (*Monthly Bull. Minist. Lab. Serv.* juni 1959, bl. 94).

Voor en tegen de bokssport. — Ondanks de door de drukkersstaking sterk beperkte plaatsruimte geeft de redactie van de *Lancet* (27 juni, bl. 1280) ruimschoots gelegenheid te protesteren tegen haar voorstel de bokssport af te schaffen. Veertien „honorary medical officers" van de „Amateur Boxing Association" zetten uiteen, dat in de loop van dertien jaar op de Britse eilanden slechts 7 dodelijke ongelukken werden geboekt en dat de „mentality" van HARRY MALLIN en LEN HARVEY: „who had 400 amateur and professional bouts" „is as normal as that of any man of their age and social position".

Het Labour-lid, mevrouw Dr. SUMMERSKILL vroeg aan de eerste minister of hij bereid is een Select Committee uit te nodigen, een onderzoek naar verschillende onderdelen van het vraagstuk in te stellen. Maar HAROLD MACMILLAN antwoordde: „I am not persuaded that the appointment of a Select Committee would be appropriate for either of these purposes. I think we should look to the bodies responsible for controlling the sport, both amateur and professional, to pay due regard to all these matters" (*Lancet*, 27 juni, bl. 1279).